

ning uden Hensyn til, at der intet forelaa oplyst om, at der havde været nogen Fejl ved Lokomotivets Indretning, ved de paa dette benyttede Kul eller ved Opfyrringsmaaden. Denne Dom har foranlediget „Danske Privatbaners Repræsentation“ til i et til Ministeriet for offentlige Arbejder indgivet Andragende at anholde om, at fornævnte Lov maa blive søgt ændret saaledes, at Jernbanernes Erstatningsansvar i Tilfælde som det omhandlede bliver betinget af, at det paavises, at der foreligger en Forsømmelighed fra Banens Side, og Generaldirektionen for Statsbanerne har i en herfra indhentet Erklæring over Sagen udtalt sig i Tilslutning til dette Andragende.

Den ved fornævnte Lovs § 1, 2det Stykke, jfr. § 6, fastsatte Bestemmelse gaar ud paa, at Jernbanerne skal erstatte den Skade paa Ejendele eller Tilintetgørelse af saadanne, der forvoldes ved Kørselen paa Banerne eller ved Benyttelsen af disses Driftsindretninger, medmindre det oplyses, at den skadelidende selv forsætlig eller ved Uagtsomhed har hidført Skaden, eller at denne ikke kunde være afværget ved den Agtpaagivenhed og Omhu, som Jernbanedrift udkræver fra Driftsbestyrelsens og Driftsbetjeningens Side saavel i Henseende til Driftsmaaden som i Henseende til Materiellet, medens de almindelige Betingelser for at kræve Erstatning for Skadetilføjelse ifølge dansk Ret er, at Skaden retsstridig er forvoldt af en Person, som ved Tilføjelsen af Skaden tillige har gjort sig skyldig i Brøde, Forsømmelse eller Uforsigtighed. Ved den ovennævnte Dom er det derhos fastslaaet, at de særlige Erstatningsbestemmelser i Loven af 1898 kommer til Anvendelse ogsaa for saa vidt angaar Beskadigelse eller Tilintetgørelse af Ejendele udenfor Jernbanernes Grund. Jernbanernes Ansvar i saa Henseende bliver herigennem mere omfattende end andre Virksomheders under lige Vilkaar, uagtet Forholdet er det, at der netop for Jernbanernes Vedkommende fra det offentlige Side er iværksat særlige Sikkerhedsforanstaltninger. Man skal i saa Henseende oplyse, at der af Ministeriet er udfærdiget Bestemmelser angaaende Indretningen af de paa Jernbanerne benyttede Lokomotiver, ved hvilke det bl. a. er paabudt, at disse skal være forsynede med en Gnistfanger til at forhindre Udkastning af Gløder gennem Skorstenen, jfr. Politireglement for Statsbanerne af 22. Januar 1900 § 20, Ordensreglement for uindhegnede private Jern-

baner af 17. November 1903 § 21 samt de for enkelte ældre private Jernbaner gældende særlige Politireglementer, nemlig Politireglement af 24. Juli 1872 / 1. April 1874 for de lolland-falsterske Jernbaner, hvilket Reglement ved Bekendtgørelser af 14. Oktober 1875, 16. Juni 1879 og 21. Juli 1880 tillige er gjort gældende for Odense—Svendborg-Banen, for den øst-sjællandske Jernbane og Fakse Jernbane, Politireglement af 24. April 1896 for Grib-skovbanen, ifølge Bekendtgørelse af 13. November 1897 tillige gældende for Kagerup—Helsing-Banen, samt Politireglement af 24. Maj 1897 for Svendborg—Nyborg Jernbane. Endvidere er det ved en af Indenrigsministeriet den 17. September 1875 udstedt Bekendtgørelse paabudt Statsbanerne til Hindring af Ildsvaade paa de til Banerne stødende brandfarlige Arealer at træffe særlige Foranstaltninger paa Banernes egen Grund saasom Afhugning af Græs- og Lyngvegetation i den tørre Aarstid m. m. De saaledes fastsatte Bestemmelser er ved senere Bekendtgørelser ogsaa bragte til Anvendelse paa en Del private Jernbaner.

De foran nævnte Sikkerhedsbestemmelser overholdes formentlig nøje, og for de private Jernbaners Vedkommende udøves der fra Statens Side Kontrol med Overholdelsen af Bestemmelserne gennem det tekniske Tilsyn med Banerne, hvorhos der ved de til Jernbanernes Anlæg og Drift meddelte Eneretsbevillinger er hjemlet Ministeren Beføjelse til i Tilfælde af Overtrædelse af Bestemmelserne at paalægge Bevillingshaverne en Mulkt, som bliver at udrede uden al Rettergang. De tilstedeværende Forhold maa saaledes anses for betryggende; men Ministeriet er dog sindet i den Anledning af den foreliggende Henvendelse fra Privatbanerne at tage de omhandlede Bestemmelser op til Revision med det Formaal at skabe yderligere Betyggelse for, at de fastsatte Bestemmelser nøje overholdes, samt at de Gnistfangere, Askekasser m. v., som anvendes paa Jernbanernes Lokomotiver, er af den bedst mulige Indretning, at det til Opfyrring anvendte Materiale er saa lidt brandfarligt som muligt, og at selve Opfyrringen udføres med Forsigtighed. Naar saaledes de mest betryggende Bestemmelser er gennemførte og det derefter i paakommende Tilfælde godtgøres, at disse Bestemmelser har været overholdte fra Banernes Side, skønner Ministeriet ikke, at der kan være Føje til at bestride, at Banerne har handlet fuldt for-